

Diversiteit troef bij dochtergroepen HHH

Geen uitschieters in positieve en in negatieve zin. Dat was de balans na het zien van de drie dochtergroepen. Met maximaal ruim honderd gekeurde dochters per stier zorgde de beperkte selectieruimte voor wat minder uniforme groepen.

TEKST INGE VAN DRIE EN FLORUS PELLIKAAN VIDEO OP WWW.VEEETEELT.NL

Hoewel de HHH-show altijd veel publiek trekt, zijn er maar weinig kiorganisaties die de nationale show met een dochtergroep verrijken. CRV, Semex en WWS deden dat voor het tweede jaar op rij wel. Val-Bisson Doorman trad voor de tweede keer met een dochtercollectie aan, Morningview MCC Kingboy en Delta Saxobeat beleefden hun debuut in Zwolle.

Hoge en brede achteruiers

De meest beperkte selectieruimte was er voor Morningview MCC Kingboy. Importeur WWS liet vorig jaar nog vader McCutchen een groep showen en nu was het dus alweer de beurt aan zijn zoon. Van Kingboy waren voor de indexdraai van december slechts 42 dochters gekeurd. Een deel van de groep bestond uit wat oudmelkte vaarzen afkomstig uit de eerste spoelingen en

een ander deel uit wat versere vaarzen. Het kwam de uniformiteit niet ten goede, maar de gemene deler was dat de ruim ontwikkelde dieren over een mooie breedte in het skelet beschikten, zowel in voorhand als in

kruis. Sommige Kingboys deden een beetje stug en wat grof aan, al laat de productiefokwaarde van ruim 1600 kilo melk over de productiedrang geen twijfel bestaan. De achteruiers waren zonder uitzondering breed en hoog aangehecht. De fokwaarde van 100 voor beenwerk is het meest kritieke punt in de exterieurvererving van Kingboy. Hoewel een fractie achterstandig en grof, gebruikten zijn dochters hun benen voldoende goed.

Uit heel ander hout gesneden waren de dochters van Delta Saxobeat. In tegenstelling tot Kingboy en Doorman was de Epiczoon van CRV, geboren uit de vermaarde Renatefamilie, niet op de beste speelkoeien gebruikt, maar kwamen de dochters van relatief onbekende bedrijven. De collectie

Veel breedte in voorhand, kruis en achteruier bij de dochters van Kingboy

Young Breeder Thomas Prent: 'Winst kwam onverwachts'

Voor Thomas Prent (18) uit Nijeveen was er dubbel succes bij de Young Breeders. Hij veroverde niet alleen de reservetitel toilet bij de junioren, maar ook de titel bij het showmanship. 'Dat kwam totaal onverwachts', zegt Thomas. 'Eigenlijk is Chiel Goesten de laatste jaren onverslaanbaar. Het is echt een verrassing dat ik nu heb gewonnen.'

Thomas deed voor de vierde keer mee. 'Je probeert tijdens de competitie de zwakke punten van je pink zo goed mogelijk te verbloemen. Het is mooi als dat lukt. Maar ik

geniet ook van de sfeer hier, van alle mensen langs de ring en van het contact met de andere deelnemers.'

Bij de senioren sloeg Niels de Groot net als vorig jaar een dubbelslag met titels voor toilet en showmanship. Wouter Bloemen (toilet) en Bettie Altenburg (showmanship) eisten bij de senioren de reservetitels op.

Bij de junioren won Chiel Goesten de titel voor toilet, terwijl Jeroen Wolfert achter Thomas Prent de reservetitel bij het showmanship pakte.

Succesvol inzender Jakob Wijnker: ‘Suboptimale voorbereidingen door plaatsen robot’

Twee individuele titels, het algemeen kampioenschap en de beste bedrijfsgroep. Het tableau aan roodbontprijzen van Jakob Wijnker en Ina van Ark uit Avenhorn was na afloop van de HHH-show indrukwekkend. ‘We hadden dit jaar ingezet op rood, omdat die koeien er het beste voor stonden’, vertelt de van origine zwartbontfokker Jakob Wijnker. Van de zes roodbonten in de stal namen ze er drie mee naar Zwolle. ‘Onze voorbereidingen waren eigenlijk suboptimaal. We zijn zeven weken geleden met robotmelken begonnen, de stal wordt nu verbouwd en komende week

gaat de robot naar zijn definitieve plek. Het maakt het resultaat nog meer bijzonder. Alleen jammer dat Ina er niet bij kan zijn, omdat er thuis ook vandaag volop verbouwd wordt.’ Om de deelnemende koeien te laten wennen aan spanning op de uier heeft Wijnker de koeien de laatste zes dagen twee keer per dag gemolken. Hoewel Wijnker trots is op het algemeen kampioenschap van Future Dream H. Alexandra, die stamt uit de Applefamilie, is hij duidelijk over welke prijs hij het meest speciaal vindt. ‘De bedrijfsgroep. Dat is echt een prijs voor het gehele bedrijf.’

omvatte gemiddeld ontwikkelde tweede-kalfskoeien, die in formaat wel wat in het niet vielen bij de concurrentie. Desondanks waren het erg handige ligboxenstalkoeien die gemiddeld genomen voorzien waren van een mooie balans en vooral een prima melktype. Ze lieten zien de productievererving van 103 kilo vet en eiwit uitstekend aan te kunnen. De uiers waren hoog en

breed aangehecht, maar wisselend in de vooruieraanhechting, uierbalans en voorspeenplaatsing. De Saxobeatdochters stapten vlot door de ring op iets grof beenwerk dat voorzien was van prima klauwen.

Deels individuele deelnemers

De exterieurkwaliteiten van *Val-Bisson Doorman* zijn inmiddels internationaal bekend.

De Bookemzoon – die op de zesde plek in de NVI-ranking staat – schopte het dit jaar op diverse keuringen in Amerika en Canada al tot premier sire, ofwel de stier met de beste showresultaten. Ook in Zwolle namen een aantal dochters deel aan de individuele keuring, maar deels ontbraken die in de getoonde groep.

Een (toekomstige) kampioene bevatte de dochtergroep van importeur Semex echter nog niet. De vaarzen waren weliswaar ruim ontwikkeld en lieten een mooie kwaliteit in vel en bot zien, maar niet allemaal hadden ze even veel ribdiepte of upstanding. De kruizen waren wel duidelijk beter dan de fokwaarde (91) doet vermoeden. De stap op het kwaliteitsrijke beenwerk had soms een lichte kromming. Binnen het uierbeeld – het sterkste punt op papier met 117 – waren de lengte en hoogte van de uiers wat wisselend. De ophangband, speenplaatsing en bodemvrijheid van de uiers waren zonder uitzondering echter goed verzorgd. |

Een aansprekend melktype en hoge achteruiers bij de Saxobeatdochters

Fokker van het jaar Jan Kolff: ‘In ons geval een oeuverprijs’

Als inzender was Jan Kolff uit Woudrichem totaal niet bezig met de verkiezing fokker van het jaar. ‘Toen dochter Lisa met JK DG Esmeralda in de ring bleef staan, kreeg ik pas een vermoeden’, vertelt een verraste Jan Kolff. ‘Volgens mij kan je op twee manieren fokker van het jaar worden. Of je hebt dat jaar een wereldprestatie geleverd of je wint het als een soort oeuverprijs. Bij ons is, in alle bescheidenheid, denk ik dat laatste het geval. Het is een optelsom van vele jaren actief zijn op meerdere fronten in de fokkerij waarin we

altijd met de tijd mee zijn gegaan.’ Familie Kolff uit Woudrichem heeft in de afgelopen jaren met succes met het prefix JK Eder diverse stieren en showdieren gefokt. ‘Het is een bewuste strategie van ons geweest om de omvang van het bedrijf niet verder dan 50 koeien te laten groeien en fokkerij erbij te doen. Dat kost ook veel tijd en energie, waar het hele gezin aan meewerkt. We zien het ook een beetje als onze taak om Nederland op het gebied van fokkerij internationaal op de kaart te houden.’

